

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Zdeňka Kühna a Petra Mikeše v právní věci žalobce: **A. M.**, zast. JUDr. Petrem Navrátilem, advokátem se sídlem Joštova 4, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 5. 2014, č. j. OAM-1/ZA-ZA08-ZA08-2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 9. 2014, č. j. 22 Az 6/2014 – 27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení

[1] Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), jímž byla jako nedůvodná zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 5. 2014, č. j. OAM-1/ZA-ZA08-ZA08-2014 (dále jen „rozhodnutí žalovaného“). Uvedeným rozhodnutím stěžovateli nebyla udělena mezinárodní ochrana podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o azylu“).

II. Relevantní skutkové okolnosti vyplývající ze správního spisu

[2] Stěžovatel podal dne 3. 1. 2014 žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Mezi důvody pro její udělení v řízení před žalovaným uvedl, že je státním příslušníkem Arménie, arménské národnosti a vyznává víru arménské pravoslavné církve. Nikdy nebyl členem politické strany ani organizace. Vlast opustil dne 11. 12. 2013, v České republice má manželku, se kterou se oženil krátce po příjezdu (20. 12. 2013). Stěžovatel opustil vlast kvůli nátlaku soukromých osob, aby při volbách ve městě Gjumri místo svého kandidáta V. G. volil S. B.. Tito lidé chodili ke stěžovateli a dvakrát jej zbilí. Nikdy však nevyhledal lékařskou pomoc ani pomoc státních orgánů. Situace se po volbách uklidnila. Stěžovatel však kvůli svým postojům nemohl najít práci. Jako hlavní důvod, pro který žádal o udělení mezinárodní ochrany, stěžovatel uvedl, že

má v České republice manželku, s níž se zná od dětství, a chce s ní zde žít. V případě návratu do vlasti se stěžovatel obával nevraživého vztahu vůči jeho osobě.

[3] Žalovaný ve svém rozhodnutí dospěl k závěru, že stěžovatel nesplnil zákonné podmínky pro udělení azylu ani doplňkové ochrany. Podle rozhodnutí žalovaného stěžovatel nebyl ve své vlasti pronásledován z azylově relevantních důvodů. V souvislosti s událostmi před volbami do městského zastupitelstva se stěžovatel nikdy neobrátil na státní orgány se žádostí o pomoc. Nevyužil ani možnosti vnitřního přesídlení. Skutečnost, že v některé zemi nepanuje zcela demokratický režim, který v některých ohledech pošlapává lidská práva, automaticky neznamená, že kterýkoli občan této země je takovým negativním vlivům vystaven. Manželce stěžovatele nikdy nebyl udělen azyl, proto ani stěžovateli nebyla poskytnuta ochrana za účelem sloučení rodiny. Na území Arménie neprobíhá ozbrojený konflikt. Zdravotní stav stěžovatele je dobrý. Stěžovateli nesplnil podmínky udělení humanitárního azylu ani doplňkové ochrany. V případě návratu do vlasti mu nehrozí nebezpečí vážné újmy. V Arménii nehrozí neúspěšným žadatelům o azyl v jiných státech jakékoli nebezpečí postihu ze strany státní moci. Stěžovatel může svůj rodinný život s manželkou realizovat prostřednictvím institutu pobytu cizince na území České republiky.

III. Řízení před krajským soudem

[4] Proti rozhodnutí žalovaného podal stěžovatel dne 12. 6. 2014 žalobu dle části třetí, hlavy II, dílu 1 s. ř. s., podle které žalovaný nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu. Žalovaný si především neopatřil dostatečné podklady. Z rozhodnutí žalovaného nevyplývá, jak se jím shromážděné a citované podklady vztahují k případu stěžovatele a jaké informace obsahují. Žalovaný podle stěžovatele nepřihlédl ke všemu, co vyšlo v průběhu řízení najevo a nesprávně posoudil žádost o mezinárodní ochranu.

[5] Krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Podle odůvodnění napadeného rozsudku se žalovaný řádně zabýval všemi v řízení vyvstanými okolnostmi a řádně a přezkoumatelným způsobem posoudil žádost stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany. Shromáždil přitom dostatečné množství relevantních podkladů. Krajský soud se dále ztotožnil s věcným vypořádáním věci žalovaným.

IV. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[6] Rozsudek krajského soudu napadl stěžovatel včas podanou kasační stížností z důvodů, které podřadil pod ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) a d) s. ř. s.

[7] Stěžovatel namítal, že ve správním řízení dostatečně a zcela konkrétně vylíčil všechny rozhodné skutečnosti pro udělení mezinárodní ochrany. Má tak za to, že mu mezinárodní ochrana měla být udělena především z důvodu ochrany politického názoru a vyjádření. Stěžovatel proto nesouhlasí se závěrem žalovaného a krajského soudu, že neuvedl žádný azylově relevantní důvod. Bylo na žalovaném, aby shromáždil dostatečné množství informací o zemi původu. Žalovaným shromážděné podklady jsou však zcela obecné a není zřejmé, jaký mají vztah ke stěžovatelově věci.

V. Posouzení kasační stížnosti

pokračování

[8] Vzhledem k tomu, že se v projednávané věci jedná o kasační stížnost ve věci mezinárodní ochrany, Nejvyšší správní soud se ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nejprve zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Pro vlastní vymezení institutu nepřijatelnosti a jeho dopadů do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud odkazuje na usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 – 39 (dostupné na www.nssoud.cz, stejně jako veškerá dále citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu), v němž vyložil neurčitý právní pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“. Nejvyšší správní soud dovodil, že „*přesahem vlastních zájmů stěžovatele je jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je – kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce - pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor ke určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešení právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech azylu je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů.*“ Z citovaného usnesení je zřejmé, že přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán, pokud se kasační stížnost dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně vyřešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu, nebo se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně. Další případy přijatelnosti kasační stížnosti mohou nastat, pokud bude potřeba učinit tzv. *judikaturní odklon*, nebo bude v rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Za takové pochybení lze považovat nerespektování ustálené a jasné soudní judikatury či hrubé pochybení při výkladu hmotného nebo procesního práva v konkrétním jednotlivém případě.

[9] Stěžovatel namítal, že v řízení před žalovaným dostatečně vylíčil všechny rozhodné skutečnosti pro udělení mezinárodní ochrany. V Arménii mu bylo dle jeho tvrzení v souvislosti s komunálními volbami ve městě Gjumri vyhrožováno soukromými osobami, které se jej snažily přesvědčit k volbě jiného kandidáta a dvakrát jej i zbily.

[10] Ze správního spisu, především z žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 3. 1. 2014 a z protokolu o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany z téhož dne, vyplývá, že se stěžovatel v souvislosti s těmito událostmi nikdy neobrátil o pomoc na státní orgány. Po tom, co byl fyzicky napaden, ani v jednom případě nenavštívil nemocnici. Uvedl též, že se situace po volbách uklidnila.

[11] Za těchto okolností nelze přisvědčit stěžovateli, že by byl ve své vlasti pronásledován za uplatňování politických práv nebo svobod, nebo že má odůvodněný strach z pronásledování pro zastávání určitých politických názorů dle ustanovení § 12 písm. a) a b) zákona o azylu. Za pronásledování při okolnostech sdělených stěžovatelem by bylo možné považovat situaci, kdy by veřejná moc stěžovateli odmítla poskytnout ochranu proti jednání soukromých osob, které jej napadly a vyhrožovaly mu. Arménii je možno dle podkladů shromážděných žalovaným považovat za demokratickou zemi, v níž však občas dochází k bezpráví. Jedná se nicméně o zemi, kde se lze domáhat ochrany svých práv u státních orgánů; tyto skutečnosti v řízení o udělení azylu nebyly vyvráceny a stěžovatel ani netvrdil, že se ochrany domáhat nemohl. Stěžovatel se nikdy dle svých vlastních tvrzení na veřejnou moc neobrátil se žádostí o pomoc a ta mu tedy ani logicky nemohla být odepřena. V souvislosti s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu tak lze uzavřít, že stěžovatel v tomto ohledu netvrdil azylově relevantní důvod (srov. rozsudky Nejvyššího

správního soudu ze dne 18. 12. 2003, č. j. 4 Azs 38/2003 – 36, ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004 – 48, ze dne 10. 2. 2006, č. j. 4 Azs 129/2005 – 54).

[12] Hlavním důvodem pro udělení mezinárodní ochrany předestřeným stěžovatelem byla skutečnost, že má v České republice manželku, se kterou zde chce trvale žít.

[13] Podle oddacího listu založeného ve správním spisu stěžovatel uzavřel sňatek se svojí manželkou dne 20. 12. 2013 krátce po svém příjezdu z Arménie. Podle ustanovení § 13 odst. 1 zákona o azylu se rodinnému příslušníkovi azylanta, jemuž byl udělen azyl podle § 12 nebo § 14, v případě hodném zvláštního zřetele udělí azyl za účelem sloučení rodiny, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12. Žalovaný ověřil, že manželce stěžovatele, která je rovněž arménské národnosti, nebyl nikdy v České republice azyl udělen. Chybí tedy základní zákonný předpoklad, pro který by stěžovateli mohla být udělena mezinárodní ochrana z tohoto důvodu. Žalovaný proto v souladu se zákonem i judikaturou Nejvyššího správního soudu stěžovateli mezinárodní ochranu z tohoto důvodu neudělil. Jak správně konstatoval krajský soud, z žádosti stěžovatele o mezinárodní ochranu i z jeho výpovědí je patrná snaha stěžovatele o legalizaci pobytu v České republice s manželkou. V tomto ohledu Nejvyšší správní soud odkazuje na vypořádání věci krajským soudem, podle něhož si stěžovatel může svůj pobyt v České republice a realizaci svého rodinného života zajistit za pomoci institutů upravených zákonem č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů. Tento závěr je ostatně v souladu s dlouhodobou judikaturou Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 37/2003 – 47, ze dne 21. 5. 2010, č. j. 6 Azs 5/2010 – 57).

[14] Soužití stěžovatele s manželkou v České republice též nepředstavuje azylově relevantní důvod pro udělení humanitárního azylu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 4. 2004, č. j. 4 Azs 47/2004 – 60).

[15] Stěžovatel namítal, že žalovaný dostatečně nezjistil všechny relevantní skutkové okolnosti, přičemž jím použité podklady o zemi původu jsou obecné a není zřejmé, jak se vztahují k případu stěžovatele.

[16] Žalovaný v projednávané věci shromáždil množství podkladů o zemi původu stěžovatele. Jedná se o informace o Arménii získané z infobanky ČTK „Země světa – Arménie“, informace agentury Freedom House z ledna 2013, zprávu Ministerstva zahraničí Spojených států amerických ze dne 19. 4. 2013 o dodržování lidských práv v Arménii a informace Ministerstva vnitra ČR o situaci neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti. Všechny tyto podklady jsou součástí správního spisu.

[17] Nejvyšší správní soud souhlasí se stěžovatelem, že namítané podklady vykazují jistou míru obecnosti, nicméně i z těchto podkladů je zřejmé, jaký režim panuje v Arménii, jak jsou zde dodržována lidská práva, jaká je možnost občanů domáhat se ochrany svých práv u orgánů veřejné moci atp. Všechny tyto informace byly pro řádné posouzení žádosti stěžovatele o mezinárodní ochranu nezbytné. Nelze tedy uzavřít, že by žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav, naopak se řádně vypořádal se všemi tvrzeními stěžovatele a vyhledal k tomu relevantní podklady. Z protokolu ze dne 14. 5. 2014 založeného ve správním spisu vyplývá, že stěžovatel měl možnost se seznámit se všemi podklady pro rozhodnutí žalovaného. Této možnosti nevyužil, nevyužil práva navrhnout doplnění podkladů ani vyjádřit se ke zdrojům informací. Ani v kasační stížnosti či v žalobě stěžovatel neuvedl, jaký vliv měly žalovaným použité podklady na zákonnost jeho rozhodnutí.

pokračování

Nejvyšší správní soud proto neshledal tuto kasační námitku důvodnou. Skutková zjištění žalovaného mají oporu ve spisech (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2003, č. j. 5 Azs 20/2003 - 35), přičemž žalovaný splnil svou povinnost zjistit dostatečně skutkový stav (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 22/2003 - 41).

VI. Závěr a náklady řízení

[18] Na základě výše uvedeného Nejvyšší správní soud dovodil, že kasační stížnost stěžovatele nepřesahuje jeho vlastní zájmy, neboť krajský soud při posuzování projednávané věci nepochybil. Ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na všechny námitky stěžovatele uplatněné v kasační stížnosti. Zdejší soud tak neshledal potřebu odklonu od své judikatury a ani krajský soud se od této judikatury nikterak neodchýlil. Nejvyšší správní soud proto shledal kasační stížnost nepřijatelnou a dle ustanovení § 104a s. ř. s. ji usnesením odmítl.

[19] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. ledna 2015

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu